

jeg mig forvisset om, at de ville sige: „maa vi bede om strax at kunne udstede Obligationerne saa billigt som muligt; den Fordeel vide vi, vi faae, men om der bliver Spørgsmaal om den anden, det vide vi ikke“, og i ethvert Tilfælde skulde der jo ogsaa blive Tale om en Omsætning af Obligationen fire Gange, forinden man vilde naae dertil, at Transportfriheden kunde dække den Forhøielse af Afgiften, som man vil have ved Documentets Udstedelse. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) hittede forleden Dag blandt Andet som en Anke mod Stempel-papirbestatningen, at naar en fattig Mand havde Trang til et Laan, befattede man ham oveniud meget haardt. Han nævnte det Exempel, at naar en Mand havde Brug for 18,000 Rb., skulde han betale 120 Rb. i det Dieblæk, hvor hans Nød og Trang til Penge maaskee var allerstørst. Jeg kommer tilbage til dette Exempel, thi denne Anke rammer kun Lovudkastet, naar det bliver ændret efter Mindretallets Indstilling; da vil den fattige Mand, der trænger til 18,000 Rb., komme til i det Dieblæk, hvor hans Penge ere allermest knappe, at betale 120 Rb. i Stempelafgift — rigtignok imod at han vinder den Udsigt, at hans Creditor har let ved at affætte Obligationen, som han har maattet udstede og betale Stempel til. Naar man derimod bibeholder Lovkastets Bestemmelse, bliver den Afgift som den fattige Laansøger maa udrede i Dieblæket, sat ned til en Fjerdedeel, nemlig 30 Rb. Naar man ned sætter Taxten for Panteobligationer, letter man som sagt netop Debitor eller den, som skal søge Laan, i Dieblæket, og fremdeles ogsaa den solide Eiendomshandel, idet der sikkert hver Gang, der bliver kjøbt nye Eiendomme, bliver udstedt nye Panteobligationer. Det er saa at sige aldrig Tilfældet, at Kjøberens udbetaler Kjøbesummen til sidste Hvib og Skilling. Men ogsaa i dette Tilfælde er det vigtigt for Kjøberens, at han ikke i det Dieblæk, da han har Udgifter nok i Anledning af Kjøbet, tillige skal behyrdes med en fire Gange saa høi Afgift til Panteobligationer som den, han vil faae efter Regjeringens Udkast. Det er vel saubt og man vil vel gjøre den Indvending, at Creditor vil være villigere til at laane sine Penge til Debi-

tor, og at Debitor saaledes lettere vil kunne vinde Udsigt til Laan, naar Creditor veed, at han faaer et Papir, som han kan sælge eller transportere uden Stempelafgift; men jeg vil hensille til de Herrer, om de troe, at en Creditor i det Dieblæk, der bliver Spørgsmaal om at contrahere et Laan, skulde ville lade Hensyn til, om han kan transportere Obligationen uden Brug af 1 Mk. for hvert 100 Rb., eller om han udsætter sig for denne Udgift i Tilfælde af Transport, have Indflydelse paa hans Villighed til at contrahere Laanet, saaledes navnlig, at det, at han i sin Tid mulig er udfat for den ringe Afgift af 1 Mk. pr. 100 Rb., skulde gjøre Laanet 3 Mk. dyrere for Debitor pr. 100 Rb.; men kun under denne Forudsætning vil den Forffjel, der er imellem en Bestatning af 1 Mk. efter Regjeringens Udkast og af 4 Mk. pr. 100 Rb. efter Mindretallets Forslag ved Documentets Oprettelse, blive udjevnet. — Jeg kan saaledes ikke andet end paa Udvalgets Fleertals Vegne meget tilraade Thinget at forkaste det af Mindretallet under Nr. 44 stillede Forslag.

Jeg gaaer derefter til Udkastets § 54, der handler om Bexler. Bestatningen paa Bexler er nu den, at trasserede Bexler skulde stemples efter 3die Classes Taxt og derimod indenbyses Bexler efter 2den Classes Taxt. Det er en sødelig Bestatning, og der er naturligtvis ingen Grund til at fastholde den, naar man i Almindelighed sætter Taxten for Gjældsbreve saa betydelig ned, som det er foreslaaet i § 52. Paa den anden Side har Udvalget været enigt i, at det ikke vilde være rigtigt at sætte Stempelafgiften for Bexler lavere end for Gjældsbreve. Der ere mange andre Fordele forbundne med Bexler, men der sijnnes ikke at være nogen Grund til at begunstige dem med Hensyn til Stempelafgiften. Det vil saaledes findes, at Bestatningen, med Undtagelse af korte Bexler, er den samme som for Gjældsbreve, og i Overensstemmelse dermed har Udvalget fremdeles foreslaaet under Nr. 46, at Stempeltaxten skulde være 8 $\frac{1}{2}$ for Bexler, der ikke lode paa mere end 500 Rb. Forslaget under Nr. 45 er taget tilbage af den ærede Forslagsstiller, men er optaget af Rigsdagsmanden for Holbæk